Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 326 051 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 26 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 7 september 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 24 november 2023 en op 14 februari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 november 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing die luidt als volgt:
"A. Feitenrelaas
U verklaart te zijn geboren en getogen in Abiy Addi, Tigray op (…) 1994 en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Tigray en religieus orthodox. U heeft geen school gevolgd en bent analfabeet. U

leefde samen met uw gezin in het dorp Abiy Addi tot u 14 jaar oud was waarna u trouwde met M. I. G. en jullie gingen samenwonen te Abiy Addi. Abiy Addi werd in de context van de Tigray oorlog, die aanving in november 2020, overgenomen door de Ethiopische en Eritrese troepen waarna deze later de stad en de aanwezige bevolking begonnen te bombarderen. U vluchtte op 22 maart 2021 samen met vele anderen weg zonder enige voorbereiding in de richting van de Tekeze. Eenmaal daar aangekomen ging het verder met auto's via Humera naar Soedan waar u in een vluchtelingenkamp terechtkwam. U ging verder naar Khartoum waar u via financiële hulp van een vriendin een vliegtuig nam met bestemming Turkije. U ging verder naar Griekenland en diende er een verzoek om internationale bescherming in. U verkreeg te Griekenland de vluchtelingenstatus. U verliet Griekeland en begaf zich naar België waar u op 28 augustus 2023 aankwam en er op 7 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 26 november 2022 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden.
Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.
Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met het gegeven dat de autoriteiten van Griekenland u internationale bescherming hebben toegekend. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren. Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Het Commissariaatgeneraal ontving echter geen antwoord vanwege de autoriteiten van Griekenland.
Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.
Er dient allereest opgemerkt dat u bijzonder vage verklaringen heeft afgelegd aangaande de komst van de Ethiopische en Eritrese soldaten naar Abiy Addi wat geleid heeft tot uw vertrek uit Ethiopië.
Toen u de kans kreeg vrijuit over de problemen te vertellen die er toe geleid hebben dat u Ethiopië heeft verlaten, verklaarde u uiterst beperkt en weinig gedetailleerd dat u voor de oorlog een goed leven had en toen de oorlog begon u daar moest weggaan en u er niet in vrede kon leven. Dieper ingaand op de gebeurtenissen en gevraagd hoe u opmerkte dat de oorlog naar Abiy Addi was gekomen, verklaarde u dat ze – de Ethiopische en Eritrese soldaten - kwamen en het dorp overnamen en ze jullie daarna begonnen te bombarderen. Gevraagd uit welke richting ze kwamen, stelde u dat ze van overal kwamen en gevraagd om de situatie toen eens te beschrijven, verklaarde u uiterst algemeen en de vraag deels ontwijkend dat het begon met het verkiezingssysteem en de verkiezingen in Tigray waarbij u gebeurtenissen aanhaalt die aanleiding waren voor de start van de Tigray oorlog, maar slechts zeer onrechtstreeks met Abiy Addi te maken hebben. Gevraagd om te beschrijven hoe de soldaten in het dorp aankwamen, gaf u aan dat ze met grote militaire trucks kwamen, dat ze mensen folterden, dat ze een baby van 2 jaar oud hebben gedood en het een slechte ervaring was (notities persoonlijk onderhoud 24 november 2023 p 7 [verder NPO1]). Gevraagd hoe u persoonlijk werd benaderd, stelde u dat u geluk had, dat u zo vlug mogelijk ontsnapte, dat u zelf geen persoonlijke ervaringen had en u uw kinderen achterliet, omdat u geen tijd had om hen mee te nemen. Gevraagd waar uw man was op dat moment, gaf u aan dat alle jongeren en mannen tegen hen vechtten en ze niet in het dorp aanwezig waren. Gevraagd wat u over de Eritrese soldaten kon vertellen, verklaarde u dat ze mensen doden van allerlei leeftijden en ze alles meenamen waarvan ze dachten dat het waarde had (NPO1 p 8). U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat uw huis is afgebrand, dat u dat niet zien gebeuren heeft, dat uw vader daar is gestorven en gevraagd waar u vandaan kwam toen u aan het huis aankwam, stelde u ongedetailleerd en geenszins verduidelijkend dat jullie tijdens de dag moesten wegvluchten en 's avonds terugkomen (notities persoonlijk onderhoud 14 februari 2024 p 3 [verder NPO2]).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u weinig tot geen details weet mee te geven over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Abiy Addi. Dat u daarbij enerzijds aangeeft geen persoonlijke ervaringen te hebben gehad, maar anderzijds stelt dat u uw kinderen moest achterlaten omdat u geen tijd had om ze mee te nemen – een vrij ingrijpende gebeurtenis in het leven van een moeder – waar u verder geen details weet over te vermelden, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen in Abiy Addi die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Ethiopië reeds ernstig aan. Bijgevolg kunnen er ook reeds ernstige vragen gesteld worden over uw recente herkomst uit Abiy Addi voorafgaand aan de oorlog in Tigray.
Er dient voorts vastgesteld dat u geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over uw de wijze waarop u Ethiopië heeft verlaten.
Allereerst dient vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw reisroute van Abiy Addi naar Soedan.
Toen u daar over bevraagd werd, verklaarde u dat u Abiy Addi verliet op 22 maart 2021, dat u de weg naar Soedan niet kende, dat er tussen de vele mensen die toen liepen voor hun leven mensen waren die de route naar Soedan wel kenden, dat u tot de rivier Tekeze te voet ging en daarna met de auto, dat u zich Humera (een grensstad met Eritrea in het westen van Tigray op korte afstand van Soedan nvdr.) herinnert als plaats waar u langskwam, dat uw reis verliep buiten de steden en dorpen omwille van de onveiligheid en dat u te Soedan in een vluchtelingenkamp verbleef waarvan u de naam niet meer weet (NPO 1 p 8). Gevraagd naar de omstandigheden in het vluchtelingenkamp stelde u dat het niet gemakkelijk was, dat er te weinig eten en slaapplaats was en dat het vergeleken met het leven dat u had het zeer erg was en u toen wou dat u dood was (NPO1 p 9). Gevraagd hoe u het aangepakt heeft om vanuit Soedan een vliegtuig te nemen naar Turkije verklaarde u dat een smokkelaar u hielp met een vals document, dat mensen die bij u waren aan hem vroegen om dat voor u te doen en dat een vriendin van u uit uw geboortedorp genaamd N. hem betaalde (NPO1 p 9).
Toen er tijdens het tweede persoonlijke onderhoud uitvoeriger werd ingegaan op uw vluchtroute en gevraagd of u de omstandigheden wat kan schetsen op het moment dat u de stad Abiy Addi definitief ontvluchtte, verklaarde u dat er veel lijken van gedode mensen op straat lagen, dat er veel mensen aan het vluchten waren en u ook moest vluchten net als de anderen. U daarop verduidelijkt dat u gerust wat meer details mag aanbrengen waarbij u vragen werden voorgeworpen zoals waar u was, wie er bij u was, hoe uw woning er aan toe was en hoe u vertrok, verklaarde u – uiterst vaag en ongedetailleerd – dat u in Abiy Addi was, dat er een bombardement was, dat er oorlog en honger was, dat er mensen zijn gedood en gevlucht, dat u naar Soedan vluchtte en de tocht naar Humera 1 maand duurde (NPO2 p 3).
Dieper ingaand op uw vluchtroute in een poging enige duidelijkheid te kunnen scheppen en gevraagd wat u op dat moment bij u had, gaf u aan niets bij te hebben behalve uw kledij. Gevraagd of u zich enigszins wat voorbereid had op de tocht of het een geval van paniek betrof, stelde u dat u geen plan had om naar Soedan te vluchten maar er plots veel mensen aan het vluchten waren en u meeging (NPO2 p 3). Gevraagd naar de reden waarom die mensen allemaal samen op de vlucht sloegen in een poging na te gaan welke specifiek gebeurtenis zich heeft voorgedaan, stelde u - geenszins verduidelijkend - door de oorlog en gevraagd of er net iets gebeurd was, gaf u opnieuw uiterst vaag en geenszins doorleefd aan dat er veel mensen zijn gedood door Ethiopische en Eritrese troepen (NPO2 p 4).
In een ultieme poging om duidelijkheid te scheppen aangaande uw vluchtroute en gevraagd waar u heen liep toen u de stad ontvluchtte, verklaarde u – de vraag enigszins ontwijkend – dat u van Abiy Addi een maand onderweg was en u gevraagd waar u heen ging toen u net de stad had verlaten, verklaarde u dat u die dag door de velden vluchtte met veel moeilijkheden tot aan Humera een maand later (NPO2 6). Gevraagd in welke richting u vertrok gaf u aan dat niet te weten, dat u maar achter andere mensen aan het vluchten was en toen u in Humera aankwam u richting Soedan ging. U daarop voorgeworpen dat u wel zeer vaag bent over uw reisweg kwam u niet verder dan te vermelden dat er honger en koude was en mensen daar zijn gedood (NPO2 p 6). Gevraagd wat het eerste dorpje was dat u tegenkwam, gaf u aan dat dit Werkamba was, gelegen op 15 minuten met een auto (NPO2 p 6 en 7). Gevraag wat u daarna tegenkwam, gaf u aan de namen niet te kennen en het andere mensen waren die de weg kenden. U daarop voorgeworpen dat u de vorige keer had verklaard dat jullie richting de Tekeze gingen en dat u daar vandaag niet over spreekt, verklaarde u dat de Tekeze aan Humera is en u daarop voorgeworpen dat de Tekeze door een groot stuk van Tigray stroomt en dit niet enkel in Humera en u daarop gevraagd waar u de Tekeze voor het eerst tegenkwam, verklaarde u dat er zowel langs Abiy Addi als Humera ook Tekeze is en dat dat een grote rivier is (NPO2 p 7). Er dient daarbij overigens opgemerkt dat de rivier de Tekeze dwars door de Tigray regio loopt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en dat indien u werkelijk dit traject zou hebben afgelegd - quod non- u deze rivier vanuit Abiy Addi naar Humera eerder zou moeten overgestoken hebben dan in Humera en dat in tegenstelling tot uw verklaringen daarover. Er dient voorts opgemerkt dat indien u werkelijk 1 maand onderweg was van Abiy Addi naar Humera er van u redelijkerwijze mag verwacht worden dat u daar toch enige details of specifieke gebeurtenissen van zou kunnen aanbrengen wat niet het geval is. Nochtans gaf u zelf aan dat er veel moeilijkheden waren tot aan Humera, maar kon u daar geen gedetailleerde noch doorleefde verklaringen over afleggen.
Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u geen enkele duidelijkheid heeft weten te scheppen betreffenden uw vluchtroute van Abiy Addi naar Soedan. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vluchtroute vanuit Abiy Addi ernstig en fundamenteel aan.

Voorts dient opgemerkt dat u uw verblijf in een vluchtelingenkamp in Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken.
Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u dat u te Soedan in een vluchtelingenkamp heeft verbleven, dat u de naam er van niet meer weet en dat er eten en slaapplaats te kort was (NPO1 p 8 en 9). Gevraagd waar u verbleef na uw aankomst in Soedan, gaf u aan in een opvangcentrum te hebben verbleven. Gevraagd of u daar geregistreerd was, stelde u dat u niet zeker bent, dat je voedsel krijgt als je geregistreerd bent, dat men voedsel krijgt via de namen en dat u dus geregistreerd was. U gaf aan er 1 jaar te hebben verbleven en gevraagd naar de naam van het kamp, stelde u dat u het vergeten bent en gaf u verrassend aan dat u zelfs de naam van uw eigen opvangcentrum in België bent vergeten (NPO2 p 7) hoewel u het aan het begin van het persoonlijk onderhoud nog bevestigd had toen er naar gevraagd werd (zie NPO2 p 2). U gevraagd hoe u de naam van het kamp kan vergeten als u daar volgens uw verklaringen een jaar heeft verbleven, gaf u aan dat uw prioriteit uw familie was en niet de namen van een kamp wat niet weet te overtuigen. Er mag van u minstens verwacht worden dat u de naam van het vluchtelingenkamp zou kunnen meegeven als u daar werkelijk 1 jaar zou hebben verbleven.
Gevraagd wat u daar ganse dagen deed, gaf u mee dat u daar sliep en rondliep en babbelde en dat het warm was, er honger was en stress (NPO2 p 7). U daarop geconfronteerd met uw verklaring bij DVZ dat u niet geregistreerd was en dat u daar buiten het kamp werkte als poestvrouw –overigens een opmerkelijk detail – en gevraagd naar een verklaring viel u wat uit de lucht en gaf u mee dat jullie in het kamp zelf jullie slaapplaats moesten poetsen wat geen aannemelijke verklaring is voor deze tegenstrijdige verklaringen aangaande uw verblijf in een vluchtelingenkamp te Soedan. Gevraagd of u eventueel nog enige vorm van bewijs heeft van uw aanwezigheid in de vorm van een foto of een badge gaf u aan dit niet te hebben gehad (NPO2 p 8).
Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dient opgemerkt dat u uw verblijf in een vluchtelingenkamp te Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken.
Bevraagd naar de financiering van uw reis – die u volgens uw verklaringen met valse documenten heeft afgelegd - verklaarde u dat u financieel werd geholpen door N. M. die de reis betaalde en zij een jeugdvriendin is uit Abiy Addi die in Koeweit woont. Gevraagd hoe zij in Koeweit is beland, kon u dat niet zeggen, maar gaf u aan dat ze er al lang woont. Gevraagd wanneer ze Ethiopië dan verliet, gaf u aan dat het lang geleden was, maar jullie belden met elkaar. Gevraagd hoe ze in Koeweit is terechtgekomen, kon u daar niet op antwoorden. U daarop voorgeworpen dat u regelmatig met haar belde, maar u niet weet hoe ze daar is terechtgekomen en gevraagd naar een verklaring daarvoor stelde u dat jullie vriendschap vroeger was en u pas nadat u in Soedan aankwam haar heeft opgebeld. Gevraagd of ze getrouwd is, stelde u van niet en gevraagd hoe ze dan in Koeweit leeft en wat ze daar doet, verklaarde u weinig aannemelijk dat u over haar leven niets gevraagd heeft. U daarop voorgeworpen dat het toch bijzonder eigenaardig is dat dit een jeugdvriendin is van u, dat u daar regelmatig contact mee had en u niet weet hoe ze daar is terechtgekomen en wat ze daar doet, gaf u verrassend mee dat u sinds de maand mei –in casu mei 2023 - geen contact meer heeft en u niet weet of ze terug is in Ethiopië (NPO2 p 5 en 6).
Rekening houdend met uw verklaring dat u sinds mei 2023 geen contact meer heeft met haar en rekening houdend met de door u voorgehouden vertrekdatum uit Soedan, namelijk april 2022 (zie DVZ Verklaringen d.d. 9 oktober 2023 punt 33), kan enkel vastgesteld worden dat u ook na uw beweerd vertrek uit Soedan met haar contact had waardoor niet kan ingezien worden dat u geen enkele informatie zou kunnen meegeven over haar verblijf in Koeweit. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw beweerd illegaal vertrek uit Soedan.
Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dat u uiterst vage verklaringen heeft afgelegd aangaande de gebeurtenissen te Abiy Addi die zouden geleid hebben tot uw vertrek uit Ethiopië en dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw reisroute naar, uw verblijf in en uw vertrek uit Soedan kan enkel vastgesteld worden dat u uw recent verblijf te Abiy Addi voorafgaand aan uw vertrek uit Ethiopië geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.
Het loutere gegeven dat u tot de Tigray-etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba" van 5 september 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_situatie_van_tigrayanen_in_addis_abeba_20240905.pdf) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die starten in november 2020, gepaard gaan met repressie en arrestaties van Tigrayanen in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 en na het tekenen van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de federale regering in november 2022 normaliseert de situatie voor Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba. Alle Tigrayanen die werden opgepakt en vastgehouden in het kader van de noodtoestand zijn na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 vrijgelaten, met uitzondering van diegene waartegen een gerechtelijke zaak aanhangig is of diegene die veroordeeld zijn. Alle burgers die arbitrair werden gearresteerd, zijn vrijgelaten. Ook het overgrote deel van de duizenden voormalige Tigrayaanse personeelsleden van de Ethiopische Nationale Defensiemacht (Ethiopian National Defence Force, ENDF) die kort na de uitbraak van het conflict in november 2020 werden gearresteerd over het hele land, is vrijgelaten. Niettegenstaande de situatie voor Tigrayanen in Addis Abeba verbeterd is, zijn

veel Tigrayanen hun vertrouwen in de Ethiopische staat verloren. Ook ondervinden Tigrayanen psychologische en eco-nomische gevolgen van de maatregelen waaraan ze in de periode november 2020–november 2022 zijn onderworpen. Actueel is er evenwel geen sprake meer van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba. In de nasleep van de afkondiging van de noodtoestand in de regio Amhara op 4 augustus 2023 vinden arrestaties plaats in de regio Amhara alsook in de hoofdstad Addis Abeba. Deze arrestaties zijn voornamelijk gericht tegen burgers van Amhara-etnie. Tigrayanen worden niet geviseerd. Naarmate de noodtoestand vordert, worden berichten over arrestaties schaarser en worden arrestaties gerichter, met name tegen journalisten en opposanten. Begin december 2023 vinden er naar aanleiding van een antioorlogsdemonstratie arrestaties plaats in Addis Abeba van jongeren met (vermeende) banden met Am-hara- en Oromo-militanten. Begin juni 2024 volgt er geen nieuwe verlenging van de noodtoestand in de regio Amhara. Eind maart 2024 en in april 2024 verschijnen berichten over arrestaties van jonge Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba vanwege een (vermeende) alliantie tussen Fano-groepen en de Tigray Defence Forces (TDF). Hoewel er actueel nog steeds arrestaties van Tigrayanen plaatsvinden in de hoofdstad Addis Abeba, is er geen sprake van massale arrestaties maar wel van gerichte arrestaties, voornamelijk tegen Tigrayanen met TDF-affiliatie en Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs. Verder blijkt dat de omvang van het aantal arrestanten en de duur van de detentie sterk verschilt van de situatie tijdens het conflict in de regio Tigray. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u tot de Tigray-etnie behoort, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geviseerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Tigray beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIA. Security situation in Tigray" van 16 mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopia._security_situation_in_tigray_20240516_0.pdf blijkt dat de Ethiopian National Defence Force (ENDF) en hun bondgenoten, waaronder de Eritrean Defence Force (EDF) twee jaar lang, van begin november 2020 tot begin november 2022, een gewapend conflict uitvochten met de Tigray Defence Force (TDF) in het noorden van Ethiopië. Er kwam een einde aan het conflict met de ondertekening van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) op 2 november 2022. Na het CoHa verminderden de vijandelijkheden in Tigray aanzienlijk en herstelde het federale gezag zich in de regio. Op 23 maart 2023, een dag nadat het TPLF van de lijst van terroristische organisaties werd verwijderd, werd de Tigray Interim Regional Authority (TIRA) opgericht. Het interim-kabinet nam de verantwoordelijkheid voor het bestuur van de regio Tigray over op 5 april 2023. Verschillende gebieden in Tigray, met name in het westen, noorden en zuiden van de regio, blijven evenwel onstabiel of ontoegankelijk. Niettegenstaande het CoHa de volledige terugtrekking van niet-ENDF en buitenlandse troepen uit Tigray voorschrijft, gelijktijdig met de ontwapening van de Tigrayaanse troepen, blijven Amhara troepen en Eritrese troepen aanwezig in delen van de regio. Amhara milities bezetten de zone WestTigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray. Eritrese troepen zijn aanwezig in het noordelijke grensgebied met Eritrea, met name in de zones Noordwest-, Centraal- en Oost-Tigray.

Voor de periode van 1 november 2022 tot 15 maart 2024 registreert ACLED 33 incidenten en 33 dodelijke slachtoffers, allemaal burgers, in de regio Tigray. Daarvan beschouwt ACLED 9 incidenten als battles, 2 als explosions/ remote violence en 22 als violence against civilians. De meeste van deze incidenten vonden plaats in november 2022 (6), tijdens de eerste maand na de ondertekening van het CoHA, en in februari 2024 (10). Twee derde van het geregistreerde geweld beschouwt ACLED als geweld gericht tegen burgers. De meeste van deze incidenten worden toegeschreven aan de EDF (13) en de regionale politie (4). Daarnaast zijn er berichten van arrestaties en gedwongen verplaatsingen van Tigrayanen, met name uit de zone West-Tigray evenals uit gebieden die onder controle staan van Eritrese troepen, ontvoeringen en plunderingen, een aantal buitengerechtelijke executies, en seksueel geweld door Amhara troepen en de EDF. Burgers zijn het voornaamste doelwit van dit geweld, in het bijzonder burgers in bezette gebieden, minderheden zoals de Irob en de Kunama, en vrouwen, vooral onder de ontheemden.

De regio Tigray telt naar schatting een miljoen intern ontheemden. Volgens cijfers van IOM zijn bijna 1,5 miljoen ontheemden naar hun huizen teruggekeerd sinds de ondertekening van de vredesovereenkomst begin november 2022. De aanwezigheid van Amhara milities in de zone West-Tigray en gebieden in de zone

Noordwest-Tigray en van Eritrese troepen in het noordelijke grensgebied met Eritrea belemmert evenwel de terugkeer van intern ontheemden naar deze gebieden.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio Tigray actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio Tigray aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.
Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die u ertoe hebben genoopt Ethiopië te verlaten, haalt u geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw profiel als Tigray gelinkte problemen aan.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een manifeste appreciatiefout aan alsook een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 32 van de Grondwet, van artikel 6, § 5 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van de rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wordt in het verzoekschrift gewezen op de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze omstandig te weerleggen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
"*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met

de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Inzake verzoeksters verwijzing naar het arrest C- 753/22 van het Hof van Justitie van 18 juni 2024 waaruit blijkt dat ten volle rekening dient gehouden te worden met een erkenningsbeslissing in een andere EU-lidstaat, stelt de Raad vast dat niet kan blijken dat verweerder niet heeft voldaan aan de hierin gestelde eisen.

Uit voormelde rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat een bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij geen gebruik kan maken van de geboden mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een verzoeker aan wie een andere lidstaat reeds een dergelijke bescherming heeft verleend, niet-ontvankelijk te verklaren omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling, dat verzoek in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming overeenkomstig de Richtlijnen 2011/95 en 2013/32 opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzocht worden. In het kader van dat onderzoek moet deze autoriteit volgens het Hof van Justitie echter ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK)).
Verwijzend naar het beginsel van wederzijds vertrouwen waarop het GEAS is gebouwd, stelt het Hof van Justitie dat "*deze autoriteit weliswaar niet verplicht [is] om de vluchtelingenstatus van deze verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend, maar moet zij niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen*" (HvJ, C-753/22, pt. 76).
Het Hof van Justitie geeft de volgende duiding bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen om rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat om de verzoeker als vluchteling te erkennen:
"*Gelet op het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea, VEU, volgens hetwelk de lidstaten elkaar respecteren en elkaar steunen bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien (arrest van 6 september 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, punt 42), en dat concreet is uitgewerkt in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en om zoveel mogelijk de samenhang te waarborgen tussen beslissingen die door de bevoegde autoriteiten van twee lidstaten worden genomen over de behoefte aan internationale bescherming van dezelfde onderdaan van een derde land of staatloze, moet bovendien worden overwogen dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het staat dus aan de eerste van deze autoriteiten om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid*" (HvJ, C-753/22, pt. 78). Hieruit volgt dat wanneer een verzoeker om internationale bescherming reeds internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, en de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat het verzoek niet niet-ontvankelijk kan verklaard worden en het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal, om te kunnen voldoen aan haar verplichtingen op grond van de artikelen 4, lid 3 en 13 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, ertoe gehouden is zo spoedig mogelijk informatie te beginnen uitwisselen met de Griekse autoriteit die eerder aan verzoekster internationale bescherming hebben verleend, deze laatste in kennis moet stellen van het nieuwe in België ingediende verzoek, aan deze Griekse autoriteit haar standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de Griekse autoriteit te verzoeken binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover deze laatste beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid.
De verplichting voor de bevoegde autoriteit van een lidstaat, die moet oordelen over een verzoek om internationale bescherming ingediend door een verzoeker aan wie reeds internationale bescherming werd verleend door de autoriteiten van een andere EU-lidstaat, om ten volle rekening te houden met deze beslissing, is overigens niet alleen een uitdrukking van het wederzijds vertrouwensbeginsel waarop het GEAS zelf is gebaseerd, maar vormt ook een integraal onderdeel van de samenwerkings- en onderzoeksplicht die op deze asielautoriteit rust, wanneer deze beslist het beschermingsverzoek niet niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek ten gronde te behandelen. De informatie-uitwisseling met de autoriteit van de lidstaat die

reeds internationale bescherming verleende, die deel van uitmaakt van deze verplichting, strekt ertoe de autoriteit van de lidstaat, waar het nieuwe verzoek werd ingediend, in staat te stellen het onderzoek van het beschermingsverzoek met volledige kennis van zaken te kunnen voeren. De elementen die aan de grondslag lagen van de beslissing van de autoriteit van de eerste lidstaat die eerder dezelfde verzoeker internationale bescherming verleende, zijn bijgevolg onderdeel van het geheel van elementen waarop het nieuwe beschermingsverzoek is gebaseerd en die door de commissaris-generaal op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moet worden onderzocht.

De commissaris-generaal houdt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk rekening met het gegeven dat verzoekster reeds een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland heeft en motiveert hierover als volgt:
"*Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 26 november 2022 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoont dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden.*
Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.
Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met het gegeven dat de autoriteiten van Griekenland u internationale bescherming hebben toegekend. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren. Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Het Commissariaatgeneraal ontving echter geen antwoord vanwege de autoriteiten van Griekenland."
In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden aangevoerd, heeft verweerder zich wel degelijk gericht tot de Griekse autoriteiten en bevindt dit inlichtingenverzoek gericht aan Griekenland en het verslag hiervan met vermelding van het gebrek aan enige reactie hierop zich wel degelijk in het administratief dossier.
Uit dit inlichtingenverzoek blijkt dat verweerder "*alle informatie die tot de toekenning van de internationale beschermingsstatus in Griekenland heeft geleid*" heeft opgevraagd met vermelding van "*het beginsel van loyale samenwerking zoals neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea van het verdrag betreffende de Europese Unie, alsook in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en zoals benadrukt door het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest C-753/22 van 18 juni 2024".*
Zoals wordt weergegeven in de bestreden beslissing werd er evenwel geen antwoord ontvangen van de Griekse autoriteiten.
In casu blijkt aldus dat verweerder het nodige heeft gedaan doch de Griekse autoriteiten niet bereid zijn geweest om de elementen op basis waarvan aan verzoekster internationale bescherming werd verleend mee te delen zodat in de gegeven omstandigheden verweerder op basis van de hem alle beschikbare gegevens is overgegaan tot de beoordeling van het beschermingsverzoek.

Waar verzoekster in dit verband nog verwijst naar 's Raads rechtspraak moet aangestipt dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoekster niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken nu in casu verweerder zich wel degelijk heeft gericht tot de Griekse autoriteiten om zich nader te informeren omtrent de haar daar toegekende status.

2.2.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Verzoekster stelt Ethiopië te hebben verlaten wegens de oorlog en wijst in haar verzoekschrift tevens op een vervolgingsvrees wegens haar Tigray etnie.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.5.2. In de bestreden beslissing wordt vooreerst omstandig geoordeeld dat rekening houdend met onderstaande vaststellingen dat verzoekster uiterst vage verklaringen heeft afgelegd aangaande de gebeurtenissen te Abiy Addi die zouden geleid hebben tot haar vertrek uit Ethiopië en dat er geen geloof kan gehecht worden aan haar reisroute naar, haar verblijf in en haar vertrek uit Soedan, er enkel kan vastgesteld worden dat verzoekster haar recent verblijf te Abiy Addi voorafgaand aan haar vertrek uit Ethiopië geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.
De commissaris-generaal motiveert hieromtrent als volgt:
"*Er dient allereest opgemerkt dat u bijzonder vage verklaringen heeft afgelegd aangaande de komst van de Ethiopische en Eritrese soldaten naar Abiy Addi wat geleid heeft tot uw vertrek uit Ethiopië.*
Toen u de kans kreeg vrijuit over de problemen te vertellen die er toe geleid hebben dat u Ethiopië heeft verlaten, verklaarde u uiterst beperkt en weinig gedetailleerd dat u voor de oorlog een goed leven had en toen de oorlog begon u daar moest weggaan en u er niet in vrede kon leven. Dieper ingaand op de gebeurtenissen en gevraagd hoe u opmerkte dat de oorlog naar Abiy Addi was gekomen, verklaarde u dat ze – de Ethiopische en Eritrese soldaten - kwamen en het dorp overnamen en ze jullie daarna begonnen te bombarderen. Gevraagd uit welke richting ze kwamen, stelde u dat ze van overal kwamen en gevraagd om de situatie toen eens te beschrijven, verklaarde u uiterst algemeen en de vraag deels ontwijkend dat het begon met het verkiezingssysteem en de verkiezingen in Tigray waarbij u gebeurtenissen aanhaalt die aanleiding waren voor de start van de Tigray oorlog, maar slechts zeer onrechtstreeks met Abiy Addi te maken hebben. Gevraagd om te beschrijven hoe de soldaten in het dorp aankwamen, gaf u aan dat ze met grote militaire trucks kwamen, dat ze mensen folterden, dat ze een baby van 2 jaar oud hebben gedood en het een slechte ervaring was (notities persoonlijk onderhoud 24 november 2023 p 7 [verder NPO1]). Gevraagd hoe u persoonlijk werd benaderd, stelde u dat u geluk had, dat u zo vlug mogelijk ontsnapte, dat u zelf geen persoonlijke ervaringen had en u uw kinderen achterliet, omdat u geen tijd had om hen mee te nemen. Gevraagd waar uw man was op dat moment, gaf u aan dat alle jongeren en mannen tegen hen vechtten en ze niet in het dorp aanwezig waren. Gevraagd wat u over de Eritrese soldaten kon vertellen, verklaarde u dat ze mensen doden van allerlei leeftijden en ze alles meenamen waarvan ze dachten dat het waarde had (NPO1 p 8). U verklaarde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud dan weer dat uw huis is afgebrand, dat u dat niet zien gebeuren heeft, dat uw vader daar is gestorven en gevraagd waar u vandaan kwam toen u aan het huis aankwam, stelde u ongedetailleerd en geenszins verduidelijkend dat jullie tijdens de dag moesten wegvluchten en 's avonds terugkomen (notities persoonlijk onderhoud 14 februari 2024 p 3 [verder NPO2]).
Er kan enkel vastgesteld worden dat u weinig tot geen details weet mee te geven over de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Abiy Addi. Dat u daarbij enerzijds aangeeft geen persoonlijke ervaringen te hebben gehad, maar anderzijds stelt dat u uw kinderen moest achterlaten omdat u geen tijd had om ze mee te nemen – een vrij ingrijpende gebeurtenis in het leven van een moeder – waar u verder geen details weet over te vermelden, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen in Abiy Addi die aanleiding gaven tot uw vertrek uit Ethiopië reeds ernstig aan. Bijgevolg kunnen er ook reeds ernstige vragen gesteld worden over uw recente herkomst uit Abiy Addi voorafgaand aan de oorlog in Tigray.
Er dient voorts vastgesteld dat u geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over uw de wijze waarop u Ethiopië heeft verlaten.
Allereerst dient vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw reisroute van Abiy Addi naar Soedan.
Toen u daar over bevraagd werd, verklaarde u dat u Abiy Addi verliet op 22 maart 2021, dat u de weg naar Soedan niet kende, dat er tussen de vele mensen die toen liepen voor hun leven mensen waren die de route naar Soedan wel kenden, dat u tot de rivier Tekeze te voet ging en daarna met de auto, dat u zich Humera (een grensstad met Eritrea in het westen van Tigray op korte afstand van Soedan nvdr.) herinnert als plaats waar u langskwam, dat uw reis verliep buiten de steden en dorpen omwille van de onveiligheid en dat u te Soedan in een vluchtelingenkamp verbleef waarvan u de naam niet meer weet (NPO 1 p 8). Gevraagd naar de omstandigheden in het vluchtelingenkamp stelde u dat het niet gemakkelijk was, dat er te weinig eten en slaapplaats was en dat het vergeleken met het leven dat u had het zeer erg was en u toen wou dat u dood was (NPO1 p 9). Gevraagd hoe u het aangepakt heeft om vanuit Soedan een vliegtuig te nemen naar Turkije verklaarde u dat een smokkelaar u hielp met een vals document, dat mensen die bij u waren aan hem vroegen om dat voor u te doen en dat een vriendin van u uit uw geboortedorp genaamd N. hem betaalde (NPO1 p 9).
Toen er tijdens het tweede persoonlijke onderhoud uitvoeriger werd ingegaan op uw vluchtroute en gevraagd of u de omstandigheden wat kan schetsen op het moment dat u de stad Abiy Addi definitief ontvluchtte, verklaarde u dat er veel lijken van gedode mensen op straat lagen, dat er veel mensen aan het vluchten waren en u ook moest vluchten net als de anderen. U daarop verduidelijkt dat u gerust wat meer details mag aanbrengen waarbij u vragen werden voorgeworpen zoals waar u was, wie er bij u was, hoe uw woning er aan toe was en hoe u vertrok, verklaarde u – uiterst vaag en ongedetailleerd – dat u in Abiy Addi was, dat er een bombardement was, dat er oorlog en honger was, dat er mensen zijn gedood en gevlucht, dat u naar Soedan vluchtte en de tocht naar Humera 1 maand duurde (NPO2 p 3).
Dieper ingaand op uw vluchtroute in een poging enige duidelijkheid te kunnen scheppen en gevraagd wat u op dat moment bij u had, gaf u aan niets bij te hebben behalve uw kledij. Gevraagd of u zich enigszins wat

voorbereid had op de tocht of het een geval van paniek betrof, stelde u dat u geen plan had om naar Soedan te vluchten maar er plots veel mensen aan het vluchten waren en u meeging (NPO2 p 3). Gevraagd naar de reden waarom die mensen allemaal samen op de vlucht sloegen in een poging na te gaan welke specifiek gebeurtenis zich heeft voorgedaan, stelde u - geenszins verduidelijkend - door de oorlog en gevraagd of er net iets gebeurd was, gaf u opnieuw uiterst vaag en geenszins doorleefd aan dat er veel mensen zijn gedood door Ethiopische en Eritrese troepen (NPO2 p 4).

In een ultieme poging om duidelijkheid te scheppen aangaande uw vluchtroute en gevraagd waar u heen liep toen u de stad ontvluchtte, verklaarde u – de vraag enigszins ontwijkend – dat u van Abiy Addi een maand onderweg was en u gevraagd waar u heen ging toen u net de stad had verlaten, verklaarde u dat u die dag door de velden vluchtte met veel moeilijkheden tot aan Humera een maand later (NPO2 6). Gevraagd in welke richting u vertrok gaf u aan dat niet te weten, dat u maar achter andere mensen aan het vluchten was en toen u in Humera aankwam u richting Soedan ging. U daarop voorgeworpen dat u wel zeer vaag bent over uw reisweg kwam u niet verder dan te vermelden dat er honger en koude was en mensen daar zijn gedood (NPO2 p 6). Gevraagd wat het eerste dorpje was dat u tegenkwam, gaf u aan dat dit Werkamba was, gelegen op 15 minuten met een auto (NPO2 p 6 en 7). Gevraag wat u daarna tegenkwam, gaf u aan de namen niet te kennen en het andere mensen waren die de weg kenden. U daarop voorgeworpen dat u de vorige keer had verklaard dat jullie richting de Tekeze gingen en dat u daar vandaag niet over spreekt, verklaarde u dat de Tekeze aan Humera is en u daarop voorgeworpen dat de Tekeze door een groot stuk van Tigray stroomt en dit niet enkel in Humera en u daarop gevraagd waar u de Tekeze voor het eerst tegenkwam, verklaarde u dat er zowel langs Abiy Addi als Humera ook Tekeze is en dat dat een grote rivier is (NPO2 p 7). Er dient daarbij overigens opgemerkt dat de rivier de Tekeze dwars door de Tigray regio loopt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en dat indien u werkelijk dit traject zou hebben afgelegd - quod non- u deze rivier vanuit Abiy Addi naar Humera eerder zou moeten overgestoken hebben dan in Humera en dat in tegenstelling tot uw verklaringen daarover. Er dient voorts opgemerkt dat indien u werkelijk 1 maand onderweg was van Abiy Addi naar Humera er van u redelijkerwijze mag verwacht worden dat u daar toch enige details of specifieke gebeurtenissen van zou kunnen aanbrengen wat niet het geval is. Nochtans gaf u zelf aan dat er veel moeilijkheden waren tot aan Humera, maar kon u daar geen gedetailleerde noch doorleefde verklaringen over afleggen.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u geen enkele duidelijkheid heeft weten te scheppen betreffenden uw vluchtroute van Abiy Addi naar Soedan. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw vluchtroute vanuit Abiy Addi ernstig en fundamenteel aan.

Voorts dient opgemerkt dat u uw verblijf in een vluchtelingenkamp in Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u dat u te Soedan in een vluchtelingenkamp heeft verbleven, dat u de naam er van niet meer weet en dat er eten en slaapplaats te kort was (NPO1 p 8 en 9). Gevraagd waar u verbleef na uw aankomst in Soedan, gaf u aan in een opvangcentrum te hebben verbleven. Gevraagd of u daar geregistreerd was, stelde u dat u niet zeker bent, dat je voedsel krijgt als je geregistreerd bent, dat men voedsel krijgt via de namen en dat u dus geregistreerd was. U gaf aan er 1 jaar te hebben verbleven en gevraagd naar de naam van het kamp, stelde u dat u het vergeten bent en gaf u verrassend aan dat u zelfs de naam van uw eigen opvangcentrum in België bent vergeten (NPO2 p 7) hoewel u het aan het begin van het persoonlijk onderhoud nog bevestigd had toen er naar gevraagd werd (zie NPO2 p 2). U gevraagd hoe u de naam van het kamp kan vergeten als u daar volgens uw verklaringen een jaar heeft verbleven, gaf u aan dat uw prioriteit uw familie was en niet de namen van een kamp wat niet weet te overtuigen. Er mag van u minstens verwacht worden dat u de naam van het vluchtelingenkamp zou kunnen meegeven als u daar werkelijk 1 jaar zou hebben verbleven.

Gevraagd wat u daar ganse dagen deed, gaf u mee dat u daar sliep en rondliep en babbelde en dat het warm was, er honger was en stress (NPO2 p 7). U daarop geconfronteerd met uw verklaring bij DVZ dat u niet geregistreerd was en dat u daar buiten het kamp werkte als poestvrouw –overigens een opmerkelijk detail – en gevraagd naar een verklaring viel u wat uit de lucht en gaf u mee dat jullie in het kamp zelf jullie slaapplaats moesten poetsen wat geen aannemelijke verklaring is voor deze tegenstrijdige verklaringen aangaande uw verblijf in een vluchtelingenkamp te Soedan. Gevraagd of u eventueel nog enige vorm van bewijs heeft van uw aanwezigheid in de vorm van een foto of een badge gaf u aan dit niet te hebben gehad (NPO2 p 8).

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen dient opgemerkt dat u uw verblijf in een vluchtelingenkamp te Soedan niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Bevraagd naar de financiering van uw reis – die u volgens uw verklaringen met valse documenten heeft afgelegd - verklaarde u dat u financieel werd geholpen door N. M. die de reis betaalde en zij een jeugdvriendin is uit Abiy Addi die in Koeweit woont. Gevraagd hoe zij in Koeweit is beland, kon u dat niet zeggen, maar gaf u aan dat ze er al lang woont. Gevraagd wanneer ze Ethiopië dan verliet, gaf u aan dat het lang geleden was, maar jullie belden met elkaar. Gevraagd hoe ze in Koeweit is terechtgekomen, kon u daar niet op antwoorden. U daarop voorgeworpen dat u regelmatig met haar belde, maar u niet weet hoe ze daar is terechtgekomen en gevraagd naar een verklaring daarvoor stelde u dat jullie vriendschap vroeger was en u pas nadat u in Soedan aankwam haar heeft opgebeld. Gevraagd of ze getrouwd is, stelde u van niet en gevraagd hoe ze dan in Koeweit leeft en wat ze daar doet, verklaarde u weinig aannemelijk dat u over haar

leven niets gevraagd heeft. U daarop voorgeworpen dat het toch bijzonder eigenaardig is dat dit een jeugdvriendin is van u, dat u daar regelmatig contact mee had en u niet weet hoe ze daar is terechtgekomen en wat ze daar doet, gaf u verrassend mee dat u sinds de maand mei –in casu mei 2023 - geen contact meer heeft en u niet weet of ze terug is in Ethiopië (NPO2 p 5 en 6).
Rekening houdend met uw verklaring dat u sinds mei 2023 geen contact meer heeft met haar en rekening houdend met de door u voorgehouden vertrekdatum uit Soedan, namelijk april 2022 (zie DVZ Verklaringen d.d. 9 oktober 2023 punt 33), kan enkel vastgesteld worden dat u ook na uw beweerd vertrek uit Soedan met haar contact had waardoor niet kan ingezien worden dat u geen enkele informatie zou kunnen meegeven over haar verblijf in Koeweit. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw beweerd illegaal vertrek uit Soedan."
Verzoekster volhardt in haar verklaringen op het CGVS doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van bovenstaande omstandige motieven.
Waar verzoekster haar uiterst vage, beperkte en algemene verklaringen tracht te verschonen door op te werpen dat haar vlucht bijzonder traumatisch was, zij problemen ondervond in het vluchtelingenkamp hetgeen de kwaliteit van haar herinneringen heeft beïnvloed en verweerder geen rekening heeft gehouden met haar ongeschoold profiel, wijst de Raad op het volgende.
Allereerst liggen er in casu geen stukken voor ter staving van mentale problemen of psychische stoornissen wegens een trauma waarmee een invloed ervan op verzoeksters geheugen en verklaringen wordt aangetoond. In casu kan zodoende niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoekster niet in staat zou zijn om bepaalde gebeurtenissen te reconstrueren en op een consistente, doorleefde wijze uiteen te zetten.
De Raad merkt op dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, te meer in casu niet kan vastgesteld worden dat verzoekster ten tijde van haar interview bij de DVZ of tijdens haar persoonlijke onderhouden in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.
Verder wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming, ook wanneer deze ongeschoold zou zijn, redelijkerwijze verwacht kan worden dat die consistente, doorleefde en concrete verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees en er rechtstreeks mee in verband staan zoals de vlucht en reisroute. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster geenszins aantoont dat haar ongeschooldheid haar verstandelijke vermogens aantast in die mate dat zij hierdoor niet in staat was coherente en eenduidige verklaringen af te leggen aangaande haar vlucht, reisroute en verblijfplaatsen, te meer zij reeds meerderjarig was op het moment van haar vertrek en de nodige zelfredzaamheid aan de dag heeft gelegd door blijkens haar verklaringen verschillende landen te doorkruisen tot België.
Hierbij kan nog volledigheidshalve aangestipt worden dat het feit dat een persoon ongeschoold is, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).
Bovendien stelt de Raad vast dat noch uit verzoeksters gehoren, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was ruim meerderjarig en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten en omstandigheden die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de gehoorverslagen en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoeksters persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in haar land van herkomst. In de gehoorverslagen kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open alsook meer concrete vragen heeft gesteld en daarbij gepolst heeft naar haar eigen persoonlijke ervaringen, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Tigrinya, verzoeksters advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met haar leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoekster, werden haar rechten gerespecteerd en kon zij voldoen aan haar verplichtingen.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing ook terdege rekening gehouden met verzoeksters Tigray-etnie:
"*Het loutere gegeven dat u tot de Tigray-etnie behoort, volstaat niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigrayanen in Addis Abeba" van 5 september 2024 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_situatie_van_tigrayanen_in_addis_abeba_20240905.pdf) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die starten in november 2020, gepaard gaan met repressie en arrestaties van Tigrayanen in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022*

en na het tekenen van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen het Tigray People's Liberation Front (TPLF) en de federale regering in november 2022 normaliseert de situatie voor Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba. Alle Tigrayanen die werden opgepakt en vastgehouden in het kader van de noodtoestand zijn na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 vrijgelaten, met uitzondering van diegene waartegen een gerechtelijke zaak aanhangig is of diegene die veroordeeld zijn. Alle burgers die arbitrair werden gearresteerd, zijn vrijgelaten. Ook het overgrote deel van de duizenden voormalige Tigrayaanse personeelsleden van de Ethiopische Nationale Defensiemacht (Ethiopian National Defence Force, ENDF) die kort na de uitbraak van het conflict in november 2020 werden gearresteerd over het hele land, is vrijgelaten. Niettegenstaande de situatie voor Tigrayanen in Addis Abeba verbeterd is, zijn veel Tigrayanen hun vertrouwen in de Ethiopische staat verloren. Ook ondervinden Tigrayanen psychologische en eco-nomische gevolgen van de maatregelen waaraan ze in de periode november 2020–november 2022 zijn onderworpen. Actueel is er evenwel geen sprake meer van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba. In de nasleep van de afkondiging van de noodtoestand in de regio Amhara op 4 augustus 2023 vinden arrestaties plaats in de regio Amhara alsook in de hoofdstad Addis Abeba. Deze arrestaties zijn voornamelijk gericht tegen burgers van Amhara-etnie. Tigrayanen worden niet geviseerd. Naarmate de noodtoestand vordert, worden berichten over arrestaties schaarser en worden arrestaties gerichter, met name tegen journalisten en opposanten. Begin december 2023 vinden er naar aanleiding van een antioorlogsdemonstratie arrestaties plaats in Addis Abeba van jongeren met (vermeende) banden met Am-hara- en Oromo-militanten. Begin juni 2024 volgt er geen nieuwe verlenging van de noodtoestand in de regio Amhara. Eind maart 2024 en in april 2024 verschijnen berichten over arrestaties van jonge Tigrayanen in de hoofdstad Addis Abeba vanwege een (vermeende) alliantie tussen Fano-groepen en de Tigray Defence Forces (TDF). Hoewel er actueel nog steeds arrestaties van Tigrayanen plaatsvinden in de hoofdstad Addis Abeba, is er geen sprake van massale arrestaties maar wel van gerichte arrestaties, voornamelijk tegen Tigrayanen met TDF-affiliatie en Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs. Verder blijkt dat de omvang van het aantal arrestanten en de duur van de detentie sterk verschilt van de situatie tijdens het conflict in de regio Tigray. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayanen in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u tot de Tigray-etnie behoort, is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigrayaan dreigt te worden geviseerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft."

De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde pertinente, correcte en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing om te buigen. Verzoekster beklemtoont haar Tigray etnie en bekritiseert verweerders analyse en gevolgtrekkingen die zijn gesteund op de beschikbare landeninformatie en de door haarzelf geschetste context, doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van bovenstaande motieven en de conclusie dat er actueel evenwel geen sprake meer is van discriminatie van Tigrayanen door de Ethiopische autoriteiten of van massale arrestaties van Tigrayanen in Addis Abeba.

Verzoekster weerlegt met haar verwijzingen naar onder meer ook door verweerder geraadpleegde landeninformatie geenszins voorgaande analyse die steun vindt in de beschikbare objectieve informatie, te meer verzoekster - die aldus afkomstig is uit de Tigray regio, die stelde niet politiek actief te zijn geweest in Ethiopië en die nog over een uitgebreid familiaal netwerk in de Tigray regio beschikt (Vragenlijst van 30 juni 2023, vraag 3; Verklaring DVZ, p. 6-9; persoonlijk onderhoud, p. 5, 8, 14-16, 18-19) - geen concrete, op haar persoon betrokken elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk en actueel omwille van haar etnische afkomst dreigt te worden geviseerd of vervolgd.

Waar verzoekster hierbij aanstipt dat zij geen geldig identiteitsbewijs heeft hetgeen volgens haar een persoonlijke factor is die de angsten en risico's met betrekking tot haar etniciteit verergert, gaat zij voorbij aan de motieven in de bestreden beslissing dat zij geen duidelijkheid heeft weten te scheppen over de wijze waarop zij Ethiopië heeft verlaten en er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen over haar beweerd illegaal vertrek uit Soedan. Bovendien merkt de Raad op dat de algemene informatie die verzoekster in dit verband aanhaalt duidelijk spreekt van gerichte arrestaties van onder meer voornamelijk Tigrayanen zonder geldig identiteitsbewijs in de hoofdstad Addis Abeba terwijl verzoekster afkomstig is uit de Tigray regio ten aanzien waarvan in de bestreden beslissing ook de veiligheidssituatie werd beoordeeld.

2.2.5.3. Waar verzoekster aanvoert dat geen rekening wordt gehouden met haar kind die in België is geboren en met "*de inherente risico's die verbonden zijn aan de situatie van het kind*", stelt de Raad vast dat verzoekster met dergelijk uiterst beknopt en vaag betoog geenszins in hoofde van haar minderjarig kind een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt.

De Raad merkt hierbij op dat verzoekster in beginsel de bewijslast draagt en zij overigens bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS werd gehoord na de geboorte van dit kind en aldus de mogelijkheid heeft gehad om in diens hoofde specifieke elementen aan te brengen alsook andere individuele elementen of persoonlijke omstandigheden voor te leggen. Hoewel aan verzoekster geen specifieke vragen werden

gesteld aangaande een vrees in hoofde van dit kind, werd er haar wel meermaals concreet gevraagd wat zij precies vreest bij terugkeer naar Ethiopië en werd tevens gevraagd of zij of de advocaat nog opmerkingen hadden zonder dat hierbij gewag werd gemaakt van een afzonderlijke vrees in hoofde van het minderjarig kind (Vragenlijst van 9 oktober 2023, vraag 4; eerste persoonlijk onderhoud, p. 9; tweede persoonlijk onderhoud, p. 8-9).
Verzoekster kan dit trouwens ook nog bewerkstelligen via het verzoekschrift en via een aanvullende nota. In casu is de Raad van oordeel dat verzoekster ruimschoots de mogelijkheid heeft gehad om tijdens haar interview bij de DVZ, tijdens haar eerste en tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, in het verzoekschrift, bij aanvullende nota of ter terechtzitting op nuttige en effectieve wijze te duiden wat zij specifiek in hoofde van haar kind vreest doch is hiertoe in gebreke gebleven. In zoverre in hoofde van het minderjarig kind wordt gewezen op de Tigray etnie en de algemene situatie in Ethiopië kan dienstig worden gewezen op de vaststellingen onder 2.2.5.2 (supra) en onder 2.2.5.4, 2.2.5.5. en 2.2.6. (infra).

2.2.5.4. Wat betreft verzoeksters verwijzing naar de humanitaire situatie in Ethiopië, merkt de Raad op dat zij niet aannemelijk maakt dat zij in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekster toont immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Ethiopië op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Hierbij dient benadrukt te worden dat verzoekster - die overigens stelt in goede gezondheid te verkeren en de nodige zelfredzaamheid aan de dag heeft gelegd door blijkens haar verklaringen verschillende landen te doorkruisen tot België (Verklaring DVZ van 9 oktober 2023, p. 11-12) - in tegenstelling tot haar bewering dat zij geen banden meer heeft met haar thuisland, in de Tigray regio over een uitgebreid netwerk beschikt. Zo verklaarde zij dat haar moeder, twee van haar minderjarige kinderen, haar twee zussen en drie broers alsook neven en nichtjes nog allen te Tembien verblijven en zij af en toe nog contact heeft met één van haar broers die ook voor haar kinderen zorgt (Verklaring DVZ van 9 oktober 2023, p. 9; eerste persoonlijk onderhoud, p. 5-6; tweede persoonlijk onderhoud, p. 4-5).
Daarnaast wijst de Raad erop dat verzoekster verklaarde dat een vriendin haar reisweg heeft helpen betalen (Verklaring DVZ, p. 11; tweede persoonlijk onderhoud, p. 5).

Verzoekster komt niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie met betrekking tot de humanitaire en algemene situatie in Ethiopië die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie waarbij nogmaals wordt aangestipt dat zij geen gezondheidsproblemen aantoont en over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in de Tigray regio.

Verzoekster brengt geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in haar hoofde kan worden aangenomen dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoekster naar Ethiopië omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.
Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.2.5.5. De Raad stipt voorts nog aan dat verzoekster geen persoonlijke gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet door louter de algemene veiligheidssituatie en politieke onrust in Ethiopië aan te halen. Met betrekking tot de vraag of een verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, kan het niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met de persoon aannemelijk gemaakt worden. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie die geen betrekking hebben op verzoeksters persoon, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen in casu dan ook niet volstaan. Verzoekster kan zodoende met haar verwijzing naar algemene informatie, voorgaande vaststellingen in haar hoofde in acht genomen, in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviseerd of vervolgd in de Tigray regio.

2.2.5.6. De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

2.2.5.7. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoekster. De Raad meent bijgevolg dat verzoekster dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5.8. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:
- de situatie waar “er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In casu kan gewezen worden op volgende analyse in de bestreden beslissing:
“*Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Tigray beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “ETHIOPIA. Security situation in Tigray” van 16 mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopia._security_situation_in_tigray_20240516_0.pdf blijkt dat de Ethiopian National Defence Force (ENDF) en hun bondgenoten, waaronder de Eritrean Defence Force (EDF) twee jaar lang, van begin november 2020 tot begin november 2022, een gewapend conflict uitvochten met de Tigray Defence Force (TDF) in het noorden van Ethiopië. Er kwam een einde aan het conflict met de ondertekening van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen de federale regering van Ethiopië en het Tigray People’s Liberation front (TPLF) op 2 november 2022. Na het CoHa verminderden de vijandelijkheden in Tigray aanzienlijk en herstelde het federale gezag zich in de regio. Op 23 maart 2023, een dag nadat het TPLF van de lijst van terroristische organisaties werd verwijderd, werd de Tigray Interim Regional Authority (TIRA) opgericht. Het interim-kabinet nam de verantwoordelijkheid voor het bestuur van de regio Tigray over op 5 april 2023. Verschillende gebieden in Tigray, met name in het westen, noorden en zuiden van de regio, blijven evenwel onstabiel of ontoegankelijk. Niettegenstaande het CoHa de volledige terugtrekking van niet-ENDF en buitenlandse troepen uit Tigray voorschrijft, gelijktijdig met de ontwapening van de Tigrayaanse troepen, blijven Amhara troepen en Eritrese troepen aanwezig in delen van de regio. Amhara milities bezetten de zone WestTigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray. Eritrese troepen zijn aanwezig in het noordelijke grensgebied met Eritrea, met name in de zones Noordwest-, Centraal- en Oost-Tigray.*

Voor de periode van 1 november 2022 tot 15 maart 2024 registreert ACLED 33 incidenten en 33 dodelijke slachtoffers, allemaal burgers, in de regio Tigray. Daarvan beschouwt ACLED 9 incidenten als battles, 2 als explosions/ remote violence en 22 als violence against civilians. De meeste van deze incidenten vonden plaats in november 2022 (6), tijdens de eerste maand na de ondertekening van het CoHA, en in februari 2024 (10). Twee derde van het geregistreerde geweld beschouwt ACLED als geweld gericht tegen burgers. De meeste van deze incidenten worden toegeschreven aan de EDF (13) en de regionale politie (4). Daarnaast zijn er berichten van arrestaties en gedwongen verplaatsingen van Tigrayanen, met name uit de zone West-Tigray evenals uit gebieden die onder controle staan van Eritrese troepen, ontvoeringen en plunderingen, een aantal buitengerechtelijke executies, en seksueel geweld door Amhara troepen en de EDF. Burgers zijn het voornaamste doelwit van dit geweld, in het bijzonder burgers in bezette gebieden, minderheden zoals de Irob en de Kunama, en vrouwen, vooral onder de ontheemden.
De regio Tigray telt naar schatting een miljoen intern ontheemden. Volgens cijfers van IOM zijn bijna 1,5 miljoen ontheemden naar hun huizen teruggekeerd sinds de ondertekening van de vredesovereenkomst begin november 2022. De aanwezigheid van Amhara milities in de zone West-Tigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray en van Eritrese troepen in het noordelijke grensgebied met Eritrea belemmert evenwel de terugkeer van intern ontheemden naar deze gebieden.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio Tigray actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio Tigray aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.
Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die u ertoe hebben genoopt Ethiopië te verlaten, haalt u geen concrete, geloofwaardige en ernstige, aan uw profiel als Tigray gelinkte problemen aan."
Verzoekster toont met de verwijzing naar haar minderjarig kind, de beklemtoning van haar etnie alsook met een algemeen betoog rond de problematische veiligheidssituatie in Ethiopië met verwijzingen naar landeninformatie waarmee de commissaris-generaal reeds rekening heeft gehouden, niet aan dat er heden in de Tigray regio en meer bepaald te Abiy Addi gelegen in Centraal-Tigray ("*ETHIOPIA. Security situation in Tigray*" van 16 mei 2024, p. 41) alwaar zij over een uitgebreid netwerk beschikt, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.9. Waar verzoekster de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhouden de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.2.11. Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 32 van de Grondwet, van artikel 6, § 5 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, moet vastgesteld worden dat zij geenszins uiteenzet waarom zij meent dat deze artikelen werden geschonden. Dit onderdeel van het middel is, bij gebrek aan de vereiste toelichting, dan ook onontvankelijk.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur verzoekster een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Het stond verzoekster en haar advocaat vrij, indien gewenst, de nodige kopieën van administratieve documenten of inzage in een asieldossier op te vragen door zich eenvoudigweg te richten tot de betrokken diensten van het CGVS. Uit niets blijkt noch toont verzoekster aan dat dit is gebeurd. Verzoekster en haar advocaat mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van het CGVS en kennis nemen van de inhoud van de voormelde informatie teneinde de verdediging te organiseren. Ten slotte wordt erop gewezen dat verzoekster en de advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet gebruik konden maken van het inzagerecht bij de Raad en aldus de mogelijkheid hadden ter griffie inzage te nemen van het administratief dossier, waarin de stukken waarop verweerder zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissing zijn opgenomen. De Raad benadrukt in dit verband dat verzoekster zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van haar verdediging en het haar toekomt om op diligente en alerte wijze haar verdediging te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het CGVS te krijgen. Verzoekster draagt zelf de verantwoordelijkheid voor een tijdige inzage van het administratief dossier bij het CGVS teneinde het beroep tegen de bestreden beslissing voor te bereiden. Uit niets blijkt dat verzoekster of haar advocaat de mogelijkheid werd ontnomen om, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier in te kijken op het CGVS en daar kennis te nemen van het administratief dossier. Nergens uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster geen gebruik heeft kunnen maken van het inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994.

Inzake artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, wijst de Raad er volledigheidshalve op dat in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit uitdrukkelijk wordt gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid, laat staan omwille van incoherenties of vaagheden waarmee een verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoekster door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de kritiek van de commissaris-generaal en door het instellen van voorliggend beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om op verweerders bevindingen te reageren.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijfentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,

R. VAN DAMME H. CALIKOGLU